εἶχον ἐπημοιβοί: ὅτι δύο φησὶ μοχλοὺς εἶναι ἐπὶ τῆς πύλης ἐξ ἑκατέρας πλευρᾶς ἕνα ἐναλλασσομένους κατὰ μέσον, καὶ ἐπὶ τοῖς ἄκροις ἐπικλειομένους διὰ τὴν ἀσφάλειαν μιᾷ κλειδί: ἐπημοιβοί: εἰς μέσον συναπτόμενοι, οἱ δὲ εἰς ἑξῆς ἕνα, μία δὲ ἐπ' αὐτῶν κλεὶς ἥρμοστο:

ὣς Ἕκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,
αἵ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας
> δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες
> εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληῒς ἐπαρήρει.
στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
> εὖ διαβάς, ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη,
ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
βριθοσύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆες
ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς· ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἕκτωρ
νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
σμερδαλέῳ, τὸν ἕεστο περὶ χροΐ, δοιὰ δὲ χερσὶ
δοῦρ' ἔχεν· οὔ κέν τίς μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας
νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὄσσε δεδήει.
κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἑλιξάμενος καθ' ὅμιλον
τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο.
> αὐτίκα δ' οἳ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἳ δὲ κατ' αὐτὰς
ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δὲ φόβηθεν
νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.

παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀρισταρχείου διορθώσεως, τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

Μ

εὖ διαβὰς ἵνα μὴ ἀφαυρότερον βέλος εἴη: ὅτι πᾶν τὸ ἀφιέμενον βέλος λέγει, καὶ νῦν τὸν λίθον. καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον ἡρμήνευκεν:

θαιρούς: τοὺς ἄνω καὶ κάτω στροφεῖς, θαιρούς φησι διὰ τὸ δι' αὐτῶν θεῖν τὰς πύλας:

λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς: προπερισπαστέον τὸ λᾶος. ἀπὸ γὰρ εὐθείας πέπτωκε τοῦ λᾶας κατὰ τὴν τοῦ ποιητοῦ χρῆσιν, καὶ ὤφειλε τρισυλλάβως ἡ γενικὴ συναιρεθεῖσα δὲ μένουσα ... τὴν δὲ πρόθεσιν τινὲς ἀναστρέφουσιν, ἵνα τὸ ἑξῆς ὑπὸ ... οὐκ ἀναγκαῖον δέ· τί γὰρ κωλύει φυλάσσεσθαι τὸν τόνον ... καὶ εἶναι ὑπὸ ῥιπῆς ...:

νυκτὶ θοῇ: ὅτι τὰ πρόσωπα νυκτὶ ὅμοιοι προσφ. ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς. ὁ Ζηνόδοτος γράφει νυκτὶ ὁμοῖοι προσώπῳ ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς. ὁ Ζηνόδοτος γράφει νυκτὶ ...:

τεῖχος ὑπερβαίνειν: ὅτι καθὸ μέρος ἐδοποίησαν οἱ Λύκιοι οὐκ ᾠκοδόμουν:

ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας: ὅτι μία πύλη ... ἀντικρὺς εἴρηται. καὶ ὅτι ἑτέρα ὁδὸς ἐπὶ τὰς ναῦς. διὰ ταύτης δὲ εἰσδέχονται τῆς πύλης διῆσσε Ἕκτωρ:

ὅμαδος δ' ἀλίαστος: τὸ μὲν ὅμαδος δασυντέον· ἔχει γὰρ τὸ ὁμοῦ ἐν ἐκείνῳ. τὸ δὲ ἀλίαστος ψιλωτέον· ἀπὸ γὰρ τῆς ... ὑπὲρ ... ἀπὸ τοῦ λίαν ... ἀμφιδιάρασθαι ...:

Νῦ δὲ Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὤπασε λάθρῃ

ΙΛΙΑΔΟΣ Ν

Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε,
τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζὺν
νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινὼ
νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρῃκῶν καθορώμενος αἶαν
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἀγαυῶν ἱππημολγῶν
γλακτοφάγων ἀβίων τε δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
οὐ γὰρ ὅ γ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν ἢ Δαναοῖσιν.
οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων ἐνοσίχθων.
καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε
ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
ἔνθ' ἄρ' ὅ γ' ἐξ ἁλὸς ἕζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσετο παιπαλόεντος
κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον ἵκετο τέκμωρ
Αἰγάς, ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης
χρύσεα μαρμαίροντα τετεύχαται, ἄφθιτα αἰεί.
ἔνθ' ἐλθὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε,
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ, γέντο δ' ἱμάσθλην

[illegible]

χρυσείην εὔτυκτον. ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'. ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν. οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα.
γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα διΐστατο. τοὶ δ' ἐπέτοντο
ῥίμφα μάλ'. οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων.
τὸν δ' ἐς ἀχαιῶν νῆας ἐΰσκαρθμοι φέρον ἵπποι.
ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης.
μεσσηγὺς τενέδοιο καὶ ἴμβρου παιπαλοέσσης.
ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποσειδάων ἐνοσίχθων
λύσας ἐξ ὀχέων. παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
ἔδμεναι. ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας.
ἀρρήκτους. ἀλύτους. ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
νοστήσαντα ἄνακτα. ὁ δ' ἐς στρατὸν ᾤχετ' ἀχαιῶν.
τρῶες δὲ φλογὶ ἶσοι ἀολλέες ἠὲ θυέλλῃ.
ἕκτορι πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
ἄβρομοι. αὐΐαχοι. ἔλποντο δὲ νῆας ἀχαιῶν
αἱρήσειν. κτενέειν δὲ παρ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
ἀλλὰ ποσειδάων γαιήοχος ἐννοσίγαιος.
ἀργείους ὄτρυνε βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθών.
εἰσάμενος κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
αἴαντε πρῶτος προσέφη μεμαῶτε καὶ αὐτώ.
αἴαντε. σφὼ μέν τε σαώσετε λαὸν ἀχαιῶν.
ἀλκῆς μνησαμένω. μὴ δὲ κρυεροῖο φόβοιο.
ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δείδια χεῖρας ἀάπτους
τρώων. οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ.

[illegible]

† ἕξουσιν γάρ: ἀντὶ τοῦ φυλάξουσιν ὅτι τὸ γὰρ μὲν ἐπ' οὐδὲν ἐπέχουσιν ἀχαιοί. — περιδείδια: ἐκ παραλλήλου ἡ περὶ οὐκ ἀναστρέφεται ὅτε σημαντικὴ ὑπάρχει τοῦ περισσοῦ. — ᾗ ῥ' ὅ γ' ὁ λυσσώδης: ὅτι κεῖται ἄρθρον ἐπιρρηματικὸν δὲ ἀχθ... οὕτω τάξεως· τὸ δὲ ἀνταπόδοτικὸν ἐπιρρήματος τῇ ἤγουν ἐκεῖ δεῖ ... κεραυνὸς, τῇ γὰρ ἔχει ἡ ἐκ ... πλείστη: — γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά: ὁ ἀστερίσκος ὅτι νῦν ὀρθῶς κεῖται ὁ στίχος. ἐπεὶ δὲ ὁ διασκευὴ κατὰ τὴν ἐπὶ πατρόκλῳ μάχην οὐ κεῖται: — περιμήκεος ἀρθείς: περιμήκεος ὅσα ... εἰς ὃ σύνθετα παρὰ δεξεραγενόμενα τὰ εἰς ος τὸ ἡ παρά μόνον ... ὅσων ἔχει παρὰ τὸ κῆτος ... ἢ τὸ κακόν. διὸ ... οἱ ὀξυνόμενα παραρρήματα ... ὥστε ... τὸ κῆδος τὸ πένθος: —

ἕξουσιν γὰρ πάντας ἐϋκνήμιδες ἀχαιοί.
τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια μή τι πάθωμεν.
ἧρ ὅγ' ὁ λυσσώδης. φλογὶ εἴκελος ἡγεμονεύει
ἕκτωρ. ὃς διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.
σφῶϊν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν.
αὐτώ θ' ἑστάμεναι κρατερῶς. καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.
τώ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
ὠκυπόρων. εἰ καί μιν ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
ἦ. καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος ἐννοσίγαιος.
ἀμφοτέρω κεκοπὼς. πλῆσεν μένεος κρατεροῖο.
γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά. πόδας. καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
αὐτὸς δ' ὥς τ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι.
ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθείς.
ὁρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο.
ὣς ἀπὸ τῶν ἤϊξε ποσειδάων ἐνοσίχθων.
τοῖιν δ' ἔγνω πρόσθεν ὀϊλῆος ταχὺς αἴας.
αἶψα δ' ἄρ' αἴαντα προσέφη τελαμώνιον υἱόν.
αἶαν. ἐπεί τις νῶϊ θεῶν οἳ ὄλυμπον ἔχουσι
μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι.
οὐδ' ὅ γε κάλχας ἐστὶ θεοπρόπος οἰωνιστής.
ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος. ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ.
καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες. καὶ χεῖρες ὕπερθε.

ὁρμήσῃ πεδίοιο: ὅτι ἐλλείπει ἡ διὰ, διὰ πεδίου. καὶ τὸ ἄλλο δοκεῖ συγκεχυκέναι ἐπὶ τοῦ δέ περ εἰ μὴ ἄρα τὸ ἄλλο ἐπὶ τοῦ ἀλλοίου γένους ἀκουστέον: — τοῖιν δ' ἔγνω πρόσθεν: πρόσθεν δυϊκὸν σχῆμα. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὰ περὶ τῶν σειρήνων μὴ ... σειρῆσιν ... ὁμοῦ ... εἶδον: — ὀϊλῆος ταχὺς αἴας: αἴας λοκρῶν μὲν ἦν ἡγεμὼν ... πρὸς δὲ ὀϊλέως. οὗτος μετὰ τὴν ἰλίου πόρθησιν ... ἐγένετο. κασσάνδραν ... τοῦ πριάμου ἱκέτιν οὖσαν ἀθηνᾶς ... βίᾳ ... ὀφθαλμοὺς ... τοιόνδε ... ὑποστρέφοντας καὶ ... χειμῶνι ... πολλοὺς αὐτῶν διαφθαρῆναι ... αἴας ... καὶ ... πέτρᾳ ... διασεσῶσθαι. ποσειδῶν δὲ ... τὴν πέτραν ... ἀθηνᾶ ... καὶ τὸ ... ἐπὶ ... παρθένον ... [illegible]

πβ

ποιη...

ὁ ἀνὴρ ... ἐν αἷς τῇ χιαι ... [illegible]

τὸ αἴτιον καὶ ... ἐπὶ τοῦ πληθυντικοῦ: — Αἶαν ἐπεί τις νῶϊ θεῶν: τὸ ἑξῆς. ἐπεί τις θεῶν κέλεται μάχεσθαι. καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ: τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου ... διορθωτέον. εἰδότι ... ἀναλόγως ἐκφέρει τὰ ... καὶ οὐδὲ ὄντος. Ζηνόδοτος ἔγραφεν ... κάλχας ... τοῦ ... : — ἴχνια: τὸ ἴχνι προπαροξυτόνητέον ὁμοίως τῷ ... οὐ γὰρ ... ὑποκοριστικὸν ... σχηματίζεται. ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲ ὑποκοριστικοῖς κέχρηται ... : — ἴχνια. ὁμοίως τῷ παίγνια. καὶ γὰρ ὁ παρὰ τὸν ... τὸν σχηματισμόν. ὁ δὲ ... ἀπὸ μακρᾶς ἀρχόμενα ἔχει παροξυτόνως τὰ ὑποκοριστικά ... τεῖχος ... φαλακρὸς φαλάκριον. χλόος ... μάκρος ... τὸ δὲ ἴχνια ... οὐ ποιεῖ ... πρὸ αὐτοῦ: — οἰωνιστής: οἰωνοσκόπος. ... οὐκ ... καὶ ... φαντασίαν ... τὸ θεῖον ἑαυτοῦ.

νέρθε δὲ ποσσίν

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη τελαμώνιος αἴας·
οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
μαιμῶσιν· καί μοι μένος ὄρορε· νέρθε δὲ ποσσὶν
ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινώω δὲ καὶ οἶος
ἕκτορι πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι·
ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
χάρμῃ γηθόσυνοι· τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ·
τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν γαιήοχος ὦρσεν ἀχαιούς·
οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ:
τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο·
καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίγνετο· δερκομένοισι
τρῶας· τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
τοὺς οἵ γ' εἰσορόωντες· ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον·
οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' ἐνοσίχθων
ῥεῖα μετεισάμενος· κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας·
τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ λήϊτον ἦλθε κελεύων·
πηνέλεών θ' ἥρωα· θόαντά τε δηΐπυρόν τε·
μηριόνην τε καὶ ἀντίλοχον· μήστωρας ἀϋτῆς·
τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων· ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
αἰδὼς ἀργεῖοι· κοῦροι νέοι· ὔμμιν ἔγωγε
μαρναμένοισι πέποιθα· σαωσέμεναι νέας ἁμάς·
εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο·
νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ ὑπὸ τρώεσσι δαμῆναι·
ὢ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι
δεινόν· ὃ οὔ ποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον·

† χάρμῃ γηθόσυνοι· χαίροντες τῇ μάχῃ· ὅτι δὲ ὁ [illegible] δηλοῖ ἡ λέξις καὶ τὸ χάρμη [illegible] τῆς μάχης παρὰ [illegible] παρὰ τὸ χαρὰν [illegible] γὰρ [illegible] ἀρισ[illegible] οὐ δ' [illegible] χάρμα:—

δάκρυα λεῖβον· [illegible] ἐδάκρυον· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ [illegible] ὑπὸ ταῖς ὀφρύσι κοιμῶνται [illegible] ὑπὸ φρύσιν [illegible] διὰ δὲ τοῦτο [illegible] ἐδάκρυον [illegible]:—

τὸ ἐλλείπει ἡ ἐπί· ἵν' ᾖ ἐπιχάρμη:

πρὸς τὸ σχῆμα· ὡς σπαρτακῆται:—

κατὰ [illegible] πηνέλε[illegible]:

ἔμφασιν ἔχει πλείονα τὸ κοῦροι χαριζόμενοι· τοῖς νέοις:

† ἁμάς· ἡμετέρας. τὸ ἁμὰς ὅτι τείνεται κατὰ τὸ τέλος καὶ [illegible] τῷ προτέρῳ [illegible] παράκειται [illegible] ἁμῶς [illegible]:—

νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ ὑπὸ τρώεσσι δαμῆναι· νῦν ἀνεφάνη ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ὑπὸ τῶν τρώων ἀναιρεθήσεσθε:—

+ φυζακινῇς ἐλάφοισιν· ὁ κοινὸς ἀρ[illegible] τοῖς ἐπιρρήμ[ασι]· πᾶς δὲ ὁ σχηματισμὸς [illegible] περὶ τὰ ῥήματα· θώων, παρδαλίων τε· ἀρίσταρχος [illegible] καὶ [illegible] ἡ παράδοσις· ὁ δὲ [illegible] ἕως τὰ [illegible] ὀνόματα [illegible] τῇ [illegible] γενικὴν περὶ [illegible] καὶ τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ παῖδον [illegible] τὸ παῖτον καὶ [illegible] περὶ [illegible] καὶ οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ ἡμεῖς :– θώων: οἱ [illegible] μὲν ἔθηγοι δὲ παραπλήσια [illegible] τὸ [illegible] τὸ θηρίον καὶ κυνῶν· οὕτως δὲ καὶ ἀρίσταρχος [illegible] φέρεσθαι, διοκλῆς καὶ ὁ θρᾷξ διονύσιος [illegible] τὴν λέξιν· καὶ [illegible] ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῆς [illegible] ὅτι τὰ [illegible] ὅταν μὲν [illegible] τὴν [illegible] ἐπὶ τῆς [illegible] συλλαβῆς [illegible] μεταστρέφουσι [illegible] πάντως καὶ κατὰ τὴν γενικὴν περισπᾶται· οἷον θηρῶν κυνῶν χηνῶν· ὅταν δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχηται πάντως [illegible] οἷον τρώων δμώων θώων λάων· ἀντίκειται δὲ αὐτῷ τὸ παίδων καὶ πάντων· χείριστος δὲ ἡ σὺν [illegible] οὐ κεῖνται ἐν δισυλλάβοις ἀναλογίαν:–

λύκων τ' ἤϊα πέλονται: ἤϊα [illegible] οὕτως ἐν οἷς καὶ δὲ ἐσθιόμενα, [illegible] καὶ πρὸς [illegible] ἤϊα [illegible] σιμωνίδης, καὶ τὰ ἄχυρα δὲ ἤϊα λέγεται ὡς δὲ ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα τινάξει· τάχα δὲ τὰ [illegible] ἑτοῖμα εἶναι· γένη [illegible] δὲ γὰρ ἀνέμου [illegible]:–

νῦν δὲ ἕκαθεν πόλιος· ἡρακλέων ἀξιοῖ [illegible] πόλιος [illegible] τοιοῦτό τι· τὸ δὲ [illegible] πόλιος ἐν αὐτοῖς γὰρ ἤδη ταῖς ναυσὶ μάχονται ἱκανὸν μέντοι [illegible] διαστέλλειν:–

ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· [illegible] ἀμφίβολον τὸ ἀκεώμεθα πότερον ἰατρεύωμεν, ἢ ἀκεσόμεθα ὃ καὶ [illegible] οἷον τὸ [illegible] μεθα:——

ἀκεσταί· αἱ θεραπευταὶ [illegible] αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν φρένες ῥᾳδίως πρὸς τὸ κρεῖττον μετατίθενται· ἢ θεραπευτικαί:–

Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας· οἳ τὸ πάρος περ

φυζακινῇς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἵ τε καθ' ὕλην

θώων παρδαλίων τε λύκων τ' ἤϊα πέλονται

αὔτως ἠλάσκουσαι ἀνάλκιδες· οὐδ' ἔπι χάρμη·

ὣς τρῶες τὸ πρίν γε μένος καὶ χεῖρας ἀχαιῶν

μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον οὐδ' ἠβαιόν.

νῦν δὲ ἕκαθεν πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται

ἡγεμόνος κακότητι μεθημοσύνῃσί τε λαῶν.

οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι

νηῶν ὠκυπόρων. ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.

ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν

ἥρως ἀτρείδης εὐρὺ κρείων ἀγαμέμνων.

οὕνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα πηλείωνα.

ἡμέας γ' οὔπως ἔστι μεθιέμεναι πολέμοιο·

ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.

ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς

πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἐγώ γε

ἀνδρὶ μαχεσσαίμην ὅστις πολέμοιο μεθείη

λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι·

ὦ πέπονες. τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον

τῇδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος

αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.

ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει.

καρτερός. ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα·

ὣς ῥα κελευτιόων γαιήοχος ὦρσεν ἀχαιούς.

πγ

+ καρτεραί: ἃς οὔτ' ἄν κεν ἄρης ὀνόσαιτο μετελθών· πρὸς τὴν τοῦ χρόνου ἐναλλαγήν· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ὠνόσατο· καὶ ὁ πεζὸς παρείληφε τὸν σύνδεσμον ἄν καὶ κεν:- ἱππόκομοι κόρυθες· προπαροξυτονητέον τὸ ἱππόκομοι· ἡ γὰρ κόμη ἄρχει τῆς συνθέσεως· οὕτως ἀμφιφορεὺς κυπαρισσόκομος καλλίκομος· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ εἰς ης λήγοντος θηλυκοῦ συντιθέμενα καὶ μεταλαμβάνοντα τὸ η εἰς ο κατὰ λῆξιν προπαροξύνεται· ἀφ' οὗ ἄρα ὑδόσ. οὕτως ἱππόκομος· τὸ δὲ μέντοι παροξυτονητέον τὸ ἱπποκόμος· ὅτε τὸ κομᾶν ἄρχει τῆς· μετὰ ἐνεργείας ὥσει ἱππων θεράποντα κομιστήν:- φάλοισι νευόντων· ἔστι τὸν μέτωπον εἰς ὃ καθέζονται οἱ λόφοι· ὥστε τοὺς ... κορύθων λόφους ψαύειν ἀλλήλων:- σειόμεν. οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον. πρὸς τὸ ἀναφερόμενον ἔστι τὸ φρόνεον· τὸ γὰρ ἑξῆς οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον μάχεσθαι καὶ μέμασαν:-

ἀμφὶ δ' ἄρ' αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
> καρτεραί· ἃς οὔτ' ἄν κεν ἄρης ὀνόσαιτο μετελθών·
οὔτε κ' ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες· τρῶάς τε καὶ ἕκτορα δῖον ἔμιμνον·
φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε· κόρυς κόρυν· ἀνέρα δ' ἀνήρ·
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον· μέμασαν δὲ μάχεσθαι·
τρῶες δὲ πρότυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' ἕκτωρ
ἀντικρὺ μεμαώς· ὀλοοίτροχος ὣς ἀπὸ πέτρης·
ὅν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὤσῃ·
ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης·
ὕψι τ' ἀναθρῴσκων πέτεται· κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον· ἕως ἵκηται
ἰσόπεδον· τότε δ' οὔτι κυλίνδεται ἐσσύμενός περ·
πδ ὣς ἕκτωρ, ἧος μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
ῥεῖα διελεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας ἀχαιῶν.
κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῇς ἐνέκυρσε φάλαγξι·
στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείς (ἐνερείσας)· οἱ δ' ἀντίοι υἷες ἀχαιῶν
> νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
÷ ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη·
ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον τρώεσσι γεγωνώς·
τρῶες καὶ λύκιοι καὶ δάρδανοι ἀγχιμαχηταί.

ὀλοοίτροχος· λίθος περιφερὴς καὶ στρογγύλος ὁ ἕτοιμος τρέχειν· ὀλοός ἐστι καταφερόμενος πᾶν τὸ ἐμπίπτον ἀφανίζει· διονύσιος ὁ μουσικὸς δασύνει μὴ ὁλοίτροχος ... καὶ κατὰ τὸ ἄνω μέρος ἀστεῖκτος· τοῦ δὲ τρόπου ὁ σικυώνιος ... ἑρμαπίας καὶ νικίας καὶ ἀριστέας καὶ ἀριστόνικος· κομανὸς δὲ καὶ πτολεμαῖος ὁ ἀσκαλωνίτης ... παροξύνουσιν ἀκούοντες τὸ ἑτοίμως τρέχειν ... τοῦ περιγραφῆς χωρὶς αὐτοῦ συνέζευται τὸ μέτρον καὶ ὡς αὐτὸ ... ἁρμονία ... θυγάτηρ ὀλοόφρονος· διονύσιος δὲ τὸ κυλινδεῖ ... ὁλοίτροχον καλεῖ· καρπὸς δὲ ... καὶ ὁλοὸν ... ἀπὸ τοῦ πάντως τόπου κυλινδούμενον:-
στεφάνης: περικεφαλαίας κυκλοτεροῦς ἐξοχῆς μᾶλλον δὲ λείας πέρας:-
ὕψι ἀναθρῴσκων καὶ ἄγχι ... μαίος. τινὲς δὲ τοῦ ... ὕψι. ὣς ἕκτωρ εἵως μὲν· τὸ ἀσσύντακτον ... ἀντὶ τοῦ ... οὐκ ἀπόδοσιν ἔχει ἐστι δ' ἀφορμήν:-
ἀπείλει· ἠπείλει ... τὸ καυχᾶται καὶ ἐστι πλῆθος ... νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν· πρὸς τὸ ἀμφιγύοισιν· ὅτι οἱ μὲν ἔστι ἀμφοτέρωθεν τοῖς χερσὶ δεξιᾷ ... ὅτι ... οἱ δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν γυιῶν· ὅτι ἑκατέρωθεν ἄκρον ἔχει ... :- ὦσαν ἀπὸ σφείων ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη: ὁ ζηνόδοτος γράφει ὁ δὲ χάσσατο πολλὸν ὀπίσσω. ... ἐπίπεπται ... ἀχαιοὶ ... διαπρύσιον: διαπαντὸς τοῦ πέρατος ἀκουσθῆναι δυναμένην ... διαπρυσίως διαφανῶς καὶ σημαντικῶν:-

ἀμφιγύοισι

παρμένετ'· οὔ τοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν ἀχαιοί
καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες.
ἀλλ' ὀΐω χάσσονται ὑπ' ἔγχεος· εἰ ἐτεόν με
ὦρσε θεῶν ὤριστος ἐρίγδουπος πόσις ἥρης.
ὣς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
δηΐφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην.
κοῦφα ποσὶ προβιβάς. καὶ ὑπασπίδια προποδίζων.
μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ·
καὶ βάλεν. οὐδ' ἀφάμαρτε. κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην.
ταυρείην. τῆς δ' οὔ τι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· δηΐφοβος δὲ
ἀσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἕο· δεῖσε δὲ θυμῷ,
ἔγχος μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο. χώσατο δ' αἰνῶς
ἀμφότερον, νίκης. καὶ ἔγχεος ὃ ξυνέαξε.
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας ἀχαιῶν
οἰσόμενος δόρυ μακρὸν ὅ οἱ κλισίηφι λέλειπτο.
οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
τεῦκρος δὲ πρῶτος τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυΐππου μέντορος υἱόν.
ναῖε δὲ πήδαιον πρὶν ἐλθεῖν υἷας ἀχαιῶν.
κούρην δὲ πριάμοιο νόθην ἔχε μηδεσικάστην.
αὐτὰρ ἐπεὶ δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι.
ἂψ εἰς ἴλιον ἦλθε. μετέπρεπε δὲ τρώεσσι.
ναῖε δὲ πὰρ πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι.
τὸν ῥ' υἱὸς τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ

πυργηδόν· δίκην πύργου ἐν τάξει· ἔστι δὲ ἐπίρρημα παρασχηματισμένον, εἶδος ὅμοιον τῷ σφαιρηδόν.

κοῦφα ποσὶ προβιβάς· ἤτοι μετ' ἐλαφρότητα καὶ ὑψηλὰ προβαίνων ἢ ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν βαδίζων ὃ ἐπιτακεροβατίζων.

ὑπασπίδια προποδίζων· ὑπὸ τῇ ἀσπίδι ἠρέμα καὶ εὐρύθμως καὶ ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τοὺς πόδας τιθείς, τουτέστι περικαλύπτων αὐτοὺς τῇ ἀσπίδι καὶ τὴν πορείαν ἐξ οὗ πρόδηλον ὅτι οὐκ εἶχεν ὁ δηΐφοβος ἀμφιβρότην ἀσπίδα, οὐδὲ ὅπλα κατ' αὐτὴν ἐκράτει.

μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο· ὅτι παραλείπεται πρόθεσις ἡ ἐπί, καὶ ἡ γενικὴ ἀντὶ τῆς αἰτιατικῆς κεῖται, τὸ γὰρ ὅλον ἀντὶ τοῦ ἐπ' αὐτὸν ὡς καὶ σὺ ἄλλ' ὅ γ' ἔγχεος μενεαίνων.

οἰσόμενος· κομίσων· ἐπεὶ κοινῶς διαφέρει τὸ οἴσων καὶ οἰσόμενος· οἴσων μὲν γὰρ καὶ φέρων οἷον ἄγων τρίτῳ· καὶ κομιῶν ὡς οἱ κατ' ἄγραν, ἐξ ἑαυτοῦ δὲ οἰσόμενος ἑαυτῷ.

τὸ ἔχεσθαι καὶ βάλε κατ' ἀσπίδα αὐτοῦ, οὐ μᾶλλον θατέρου.

ὅτι νίκης χώσατο· ἀντὶ τοῦ συνεχοῦς.

ὅτι λέγουσιν αἱ προθέσεις περιενίκησε ἢ περιέσχε.

ξυνέαξε· συνέθλασε.

ναῖε δὲ πήδαιον· ὅτι ζηνόδοτος γράφει ὅς ναῖε πήδαιον ἵνα καταλληλότερος ὁ λόγος καὶ συναρμοσθῇ τῷ πρὸ αὐτοῦ. ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ὅμηρος διαλέγεται τῷ τοιούτῳ τρόπῳ, ἵνα μὴ μακρὰ περίοδος γένηται ἀλλὰ καὶ καθ' ἑκάστην ἔννοιαν.

πε

ἐναλλαγὴ [illegible] πεσόντος

[illegible]

νύξ'· ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν μελίη ὥς·
ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
χαλκῷ ταμνομένη, τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·
ὣς πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ·
Τεῦκρος δ' ὁρμήθη μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος
νισόμενον (παραγινόμενον) πόλεμον δὲ κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
Ἕκτωρ δ' ὁρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἴας δ' ὁρμηθέντος ὀρέξατο δουρὶ φαεινῷ
Ἕκτορος· ἀλλ' οὔ πῃ χροὸς εἴσατο· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
σμερδαλέῳ κέκαλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὖτα·
ὦσε δέ μιν σθένεϊ μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
νεκρῶν ἀμφοτέρων· τοὺς δ' ἐξέρυσαν Ἀχαιοί·
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος δῖός τε Μενεσθεὺς
ἀρχοὶ Ἀθηναίων κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
> Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε μεμαότε θούριδος ἀλκῆς·
ὥστε δύ' αἶγα λέοντε κυνῶν ὕπο καρχαροδόντων
ἁρπάξαντε φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά·
ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῇσιν ἔχοντε·
ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
τεύχεα συλήτην· κεφαλὴν δ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
> κόψεν Ὀϊλιάδης κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
ἧκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἑλιξάμενος δι' ὁμίλου·

ἐναλλαγὴ [illegible]

Ἕκτορος ἀλλ' οὔ πῃ χροὸς εἴσατο: ὅτι διῄρηκεν χροὸς ἀντὶ τοῦ χρωτὸς [illegible] εἴσατο ἀντὶ τοῦ ἐφάνη:– οὕτως ὁ Ἀρίσταρχος [illegible] Ζηνόδοτος δὲ γράφει χρόος εἴσατο:–
ἀλλ' οὔ πῃ χροός· [illegible] ὁ Ἀρίσταρχος [illegible] χροὸς [illegible] χρωτὸς [illegible] χροὸς [illegible]:–
> Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε: [illegible] πατρίδος, Ἀθηναῖον γὰρ ἴδιον:–
κόψεν Ὀϊλιάδης: ὅτι [illegible] Ὀϊλιάδης:–

πς

ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι·
καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι ποσειδάων ἐχολώθη
υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας ἀχαιῶν
ὀτρυνέων δαναούς. τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν·
ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ, δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν
ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου· ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
ἦλθε κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ·
τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν· ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
ἤϊεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
ἀντιάαν. τὸν δὲ προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·
εἰσάμενος φθογγὴν ἀνδραίμονος υἷϊ θόαντι·
ὃς πάσῃ πλευρῶνι. καὶ αἰπεινῇ καλυδῶνι·
αἰτωλοῖσιν ἄνασσε. θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
ἰδομενεῦ. κρητῶν βουληφόρε. ποῦ τοι ἀπειλαὶ
οἴχονται, τὰς τρωσὶν ἀπείλεον υἷες ἀχαιῶν·
τὸν δ' αὖτ' ἰδομενεὺς κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
ὦ θόαν. οὔτις ἀνὴρ νῦν αἴτιος. ὅσσον ἔγωγε
γιγνώσκω. πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν.
οὔτέ τινα δέος ἴσχει ἀκήριον. οὔτέ τις ὄκνῳ
εἴκων. ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά που οὕτω
μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ κρονίωνι.
μαψύμνους ἀπολέσθαι ἀπ' ἄργεος ἐνθάδ' ἀχαιούς·
ἀλλὰ θόαν. καὶ γὰρ τὸ πάρος μενεδήϊος ἦσθα.
ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον ὅτε μεθιέντα ἴδηαι.

ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον· ἐνεστὼς ἀντὶ παρῳχημένου τὸ ὀτρύνεις· [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible] παρῳχημένου:—

ἦλθε κατ' ἰγνύην· [illegible] ... μέσον τὸν τόπον [illegible] ... ἰγνύαι [illegible] ... καλούμενον:—
αἰτωλοῖσιν ἄνασσε· [illegible]

ὦ θόαν· [illegible]

τῶ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
ἐκ Τροίης. ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο.
ὅς τις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίῃσι μάχεσθαι·
ἀλλ' ἄγε τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι. ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
σπεύδειν, αἴ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ' ἐόντε.
συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν.
νῶϊ δὲ καὶ κ' ἀγαθοῖσιν ἐπιστάμεθα μάχεσθαι.
ὣς εἰπὼν ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν.
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὔτυκτον ἵκανε,
δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ. γέντο δὲ δοῦρε.
βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου.
δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν. ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος·
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ θεράπων ἐῢς ἀντεβόλησεν
ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ᾔει
οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·
Μηριόνη, Μόλου υἱέ, πόδας ταχύ, φίλταθ' ἑταίρων.
τίπτ' ἦλθες, πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα·
ἠέ τι βέβληαι. βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή.
ἦέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες· οὐδέ τοι αὐτὸς
ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.

μέλπηθρα: ἐμπαίγματα παίγνια· μεταφορικῶς γὰρ σφαιρίζουσι τὰς σάρκας οἱ κύνες. λέγουσι δὲ τὸ παιχθῆναι [illegible] [illegible] δὲ ἀθύρειν :— σπεύδειν αἴ κ' ὄφελός τι· ὅ ἐστι σπεύδειν οὐκ ἔστιν ἐν τῷ ταχύνειν ἀλλ' ἐν τῷ ἐνεργεῖν :—

συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει. τοῦτο [illegible] σημεῖον ὅτι [illegible] διὰ ὀλίγων [illegible] ἑκατέρων γὰρ ἐν δηλοῦται τὸ μὲν [illegible] πρὸς ὃ καὶ ἀριστέρχω σημειοῦται τὸν στίχον. [illegible] ὁ λόγος συμφερτή τίς ἀνδρῶν ἀρετὴ καὶ τῶν ἀσθενεστάτων, οἷον γενόμενον κατὰ [illegible] ἀθρόως [illegible] ἐστὶ [illegible] ἀρετὴ [illegible] καὶ εἰς [illegible] ἀσθενὴς [illegible] καθ' αὑτόν. [illegible] χωρίζομεν τὰς δύο λέξεις [illegible] συμφορητὴ ἀρετὴ ἀνδρῶν ἐστὶ καὶ μάλα σφόδρα ἀσθενῶν [illegible] :—

θεράπων ἐῢς ἀντεβόλησεν: ὁ ἀσκαλωνίτης φησὶν ὅτι ἀρίσταρχος δύο ποιεῖ θεράποντας [illegible] [illegible] ἁρμόσασαι [illegible] [illegible] καὶ [illegible] διδαχθησόμεθα [illegible] [illegible] ἀπὸ γὰρ γενικῶν [illegible] ὁ τοιοῦτος [illegible] [illegible] [illegible] οὐχὶ λέγων [illegible] :—

ζηνόδοτος συνεφερτὴ δὲ βίη·

ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης ἐνὶ στήθεσσι·

ου αλχ

Ϝ [illegible]

ἄνακτ

ΠΖ

+ Τό νυ γὰρ κατεάξαμεν ὃ πρὶν ἔχεσκον: πληθυντικῶς, ἐπεὶ [illegible] καὶ [illegible] τινὸς δὲ κατεάξαμεν [illegible] ὃ μὲν γὰρ εἶχον κατέαξα [illegible] ἀμείνει [illegible] ἐνώπια· οἱ ἐμφανεῖς [illegible] τοῖχοι [illegible] δούρατα παμφανόωντα [illegible] προσενώπια παμφανόωντα. —

ἔρχομαι εἴ τί τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται.
οἰσόμενος. τό νυ γὰρ κατεάξαμεν ὃ πρὶν ἔχεσκον.
ἀσπίδα δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.
τὸν δ' αὖτ' ἰδομενεὺς κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα.
δούρατα δ' αἴ κ' ἐθέλῃσθα καὶ ἓν καὶ εἴκοσι δήεις
ἑσταότ' ἐν κλισίῃ. προσενώπια. παμφανόωντα.
τρώϊα. τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· οὐ γὰρ ὀΐω
ἀνδρῶν δυσμενέων ἑκὰς ἱστάμενος πολεμίζειν.
τῶ μοι δούρατά τ' ἔστι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
καὶ κόρυθες. καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
τὸν δ' αὖ μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.
καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
πόλλ' ἔναρα τρώων. ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἑλέσθαι.
οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς.
ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
ἵσταμαι. ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
ἄλλόν πού τινα μᾶλλον ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
λήθω μαρνάμενος. σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὀΐω.
τὸν δ' αὖτ' ἰδομενεὺς κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα.
οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι. τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι.
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
ἐς λόχον. ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν.
ἔνθ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ. ὅς τ' ἄλκιμος. ἐξεφαάνθη.
τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ.
οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός.

Left margin: τὸ πληθυντικὸν κατεάξαμεν [illegible]

Right margin: ζήτει [illegible] κατεάξαμεν [illegible] — συνάπτεται [illegible] — ὁ [illegible]

+ εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι· τὸ ἑξῆς ἐστιν· εἰ γὰρ νῦν λεγοίμεθα ἐς λόχον· οὐδέ [illegible] τὰ δὲ λοιπὰ [illegible] ἔνθ' ὅ τε δειλὸς ἀνὴρ ὅς τ' ἄλκιμος· [illegible]

+ μετοκλάζει: μεταοκλάζει ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας· ὀκλάζ[ειν] γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ γόνυ ὃ ἐστιν [illegible] ... καθίζειν:

πάταγος: κτύπος πατασσομένων κτυπεῖ ... μείζονι παλμῷ ἀπὸ τοῦ πολλοῦ φόβου:–

εἴ περ γάρ κε βλεῖο: πληγείης ... ἀκόλουθον ... τιτρωσκόμενος ... καὶ τοῖς ... κατὰ ... πληγῆς ... τιτρώσκεται:–

ἀλλὰ μετοκλάζει· καὶ ἐπ' ἀμφοτέροις πόδας ἵζει·
ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει
κῆρας ὀϊομένῳ· πάταγος δέ τε γίγνετ' ὀδόντων·
τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἂρ τρέπεται χρώς· οὔτε τι λίην
ταρβεῖ· ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν·
ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ·
οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο·
εἴ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος ἠὲ τυπείης·
οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος οὐδ' ἐνὶ νώτῳ·
ἀλλά κεν ἢ στέρνων ἢ νηδύος ἀντιάσειε
πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν·
ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα νηπύτιοι ὣς
ἑσταότες· μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχος·
ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς·
οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι·
τῷ δὲ Φόβος φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβὴς
ἕσπετο· ὅς τ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον·
ἠὲ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τώ γε
ἔκλυον ἀμφοτέρων· ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀγοὶ ἀνδρῶν
ἤϊσαν ἐς πόλεμον κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ·

ΠΗ

τῷ δὲ φίλος φόβος υἱός: ... υἱὸς φόβος ... ἀναφορὰ πρὸς τὸ ἀμφίβολον ... ἵππους ... φοροῦντ[ας]:–

τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρῄκης: ... Ἐφύρα ... αἱ Ἔφυραι ... λέγονται ... Κόρινθον Ἐφύραν ... Θεσσαλίαν ... ἤπειρον ... Ἠλιδ[ος] ... Κρανώνιοι ... Θεσσαλίαν ... ἔφερ[ον]:–

ἠὲ μετὰ Φλεγύας μεγαλήτορας: Φλεγύαι ... παρανομώτατον ... κατέχοντες ... χαλεποὺς ... ἀδικοῦν ... ἐπολέμουν ... Θήβας ... Ἀμφίων καὶ Ζῆθος ... τεῖχος ... Φλεγύαι ... ἐπολέμησαν ... Θηβαίοις ... ἐσχάτως ... εἷλον ... κεραυνοῖς κατηδάφισε ... ἱστορεῖ Φερεκύδης:–

οὐ μετὰ τοῦ ... ὄνοιτο:

οὐ ... ἀριστάρχου ... κεν

οὐ μετὰ τ[ῶν] μετὰ προ ... μετεισι

† Δευκαλίδης: Δευκαλίωνος παῖς· γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας καὶ Δευκαλίωνος ἄρρενες παῖδες· Ἕλλην μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς γεγεννῆσθαι ἔνιοι λέγουσι, δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων ὁ μετὰ Κραναὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς· θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς Ἀέθλιος:—

τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε· (ὁ περισσὸς καὶ σύνδεσμος)
Δευκαλίδη· πῆ τὰρ μέμονας καταδῦναι ὅμιλον·
ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ· ἢ ἀνὰ μέσσους.
ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν· ἐπεὶ οὔποθι ἔλπομαι οὕτω
δεύεσθαι πολέμοιο κάρη κομόωντας Ἀχαιούς·
τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
νηυσὶ μὲν ἐν μέσσῃσιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι·
Αἴαντές τε δύω. Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
τοξοσύνῃ. ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
οἵ μιν ἄδην (εἰς κόρον) ἐλόωσι. καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο·
αἰπύ οἱ ἐσσεῖται. μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι.
κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν·
ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
ὃς θνητός τ' εἴη. καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτήν.
χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν
ἔν γ' αὐτοσταδίῃ. ποσὶ δ' οὔ πως ἔστιν ἐρίζειν·
νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ (ἀπὸ κοινοῦ), ὄφρα τάχιστα
εἴδομεν, ἤ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἦέ τις ἡμῖν·
ὣς φάτο. Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
ἦρχ' ἴμεν. ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ᾗ μιν ἀνώγει·
οἱ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον φλογὶ εἴκελον ἀλκήν.
αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι. (ἐναλλάξ· συνέντες [illegible] φέροντας)

Left-margin glosses: ἀπὸ τοῦ [illegible] τὰ μέρη · ἀντὶ τοῦ [illegible]

οἱ μὲν ἄδην ἐλόωσι· κατὰ τὴν μίαν τῶν ὑπομνημάτων οἱ μὲν ἄδην ἐλάουσι, ὅ ἐστι κορεσθῶσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος· ἀλλ' ἔτι μέν μιν φημὶ ἅδην ἐλάαν· καὶ κακότητος· διὰ τῶν δύο σσ παρὲκ [illegible] μαρτυρεῖ καὶ τὸ [illegible] τέχνας κύνας οὕτως Ἀρίσταρχος
οἵ μιν ἄδην ἐλόωσιν· ἤτοι συναγαγόντες ἐσσύμενον πολέμοιο ἀντὶ τοῦ ὁρμώμενον ἐπὶ τὸν πόλεμον· ἢ τὸ ἑξῆς ἐστιν ἐλόωσι πολέμοιο καὶ [illegible] κόρον τὸν ἐσσύμενον πολέμοις. ὁ δὲ Ζηνόδοτος [illegible] τὸν μὴ πεποιηκότα καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν· ἔστι δὲ τὸ ἄδην [illegible] ἀντὶ τοῦ κορεσθῆναι αὐτὸν ποιήσουσι τοῦ πολέμου καὶ περ προθυμούμενον τοῦ [illegible]
αἰπύ οἱ ἐσσεῖται: ὁ. αἰπὺ μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ δυσπόριστον [illegible] ὁ περ σὺν [illegible]:—
νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ'· ὅτι τὸ νῶϊν δύο πρόσωπα σημαίνει ἐκ δοτικῆς ἡμῖν· νῦν δὲ κεῖται ἀντὶ τοῦ ἡμεῖς ἐπ' ἀριστερά:—
εἴδομεν ἤ τῳ εὖχος· ὁ. ἐξ ἔθους ὑπακοῦσαι δεῖ ὀρέξειν ἢ [illegible] ἡμῖν ὀρέξει· ὅλον δὲ συναγαγὼν τὸν στίχον· ὁ γὰρ λόγος [illegible] ἐπιγνωσόμεθα πότερον καύχησιν ἑτέρῳ δώσομεν ἢ ἕτερος ἡμῖν:—

κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον. ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.
πθ ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους.
οἵ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὁμίχλην.
ὣς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη· μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι
μακρῇς. ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπολαμπομενάων.
θωρήκων τε νεοσμήκτων. σακέων τε φαεινῶν.
ἐρχομένων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη
ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον. οὐδ' ἀκάχοιτο.
τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ.
ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχετον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μέν ῥα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι βούλετο νίκην.
κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν. οὐδέ τι πάμπαν
ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρό.
ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἷα καρτερόθυμον.
ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών.
λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους. Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος. ἠδ' ἴα πάτρη.
ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ᾔδη.
τῶ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε.

Marginal scholia (left):

πληρουμένων
ταμεσίχροας· τεμνούσας τὸν χρῶτα· τὸ πα-
ρὰ τὸ ταμῶ ῥῆμα οὐ μέλλοντα μόνον.
καὶ ἀμβλύνει ποιητικῶς τὸ τμησίχρο(ας):-
ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον· πρὸς
ἀμφιβολίαν τοῦ ῥήματος ἀντὶ τοῦ ἀχθεσθείη.
ὅτι πόνον τὸ ἔργον. καὶ ὅτι ἰκανῶς
ἀποδέδωκεν· οὐδ' ἀκάχοιτο πρὸς τὸ
μηθέν:- ἀνδράσιν ἡρώεσσι τε-
τεύχατον· ὅτι ἀντὶ τοῦ τετευχέτην. ἡ
διχρόνως χρόνος δὲ ἐνήλλακται ἀντὶ
γὰρ ἀντὶ τοῦ ἔτευχον ὡς ἐστὶ τὸ ἤκε-
μα δὲ ἤε λαμὸν ἐστὶ κομᾶν ἤπαιν:-
ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε. ἀλέξητε· οὐ
καινῶς· προείρηται γὰρ κυ-
δαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν:-

ὀρθῶθη τὰ ἐλάχιστα τὰ ῥα τα:-
τὸ ἤλλακται τὸ ῥῆμα· εἴη ἀντὶ τοῦ ἦν
ἐν ἄλλῳ ἡρώεσσιν ἔτευχε
οὐ ἀρίσταρχος διεζεύγνυσι· Ἀριστοφάνης οὐδέ τι πάμπαν:

ἐξέχεε

παϛ

ἤχθετο γὰρ ῥα Τρωσί

+ λάθρῃ ὑπεξαναδύς. τὸ λάθρῃ, ἀμφοτέροις δύναται προσδίδοσθαι· τὸ δὲ ἑξῆς ἐστιν ἀργείους δ' ὀρόθυνε Τρωσὶ δαμνα-
μένους· τὸ δὲ ἤχθετο γάρ ῥα διὰ μέσου. εἰ μὲν γὰρ συνάπτομεν, ἤχθετο γὰρ ῥα Τρωσὶ δαμναμένους ὡς καὶ καθ' αὑτὸν ἡ
φράσις ἀρχαϊκὸν δέ μοι δοκεῖ τὸ σχῆμα εἶναι. καὶ ἀλλαχοῦ καί ποτέ τις εἴποι πατρός γ' ὅ γε πολλὸν ἀμείνων ἐκ πολέμου ἀνιόντα
τὴν γὰρ ἔλλειψιν τοῦ ὁρῶν οὐ παραδεχόμεθα:-

τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς. ὁ λόγος· οἱ δὲ τὸ πέρας τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἔριδος συναλλάξαντες ἐπέτειναν ἀμφοτέροις, οἷον ἀμφοτέρωθεν [illegible] [illegible] [illegible] ὁ δὲ ζεὺς καὶ ὁ ποσειδῶν τὸ πέρας τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἔριδος [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἀμφοτέροις [illegible] [illegible] τοῦ οὖν ἀρρήκτου [illegible] [illegible] διὰ τὸ τῶν θεῶν [illegible]. — τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς.

πεῖραρ ἐπαλλάξαντες· [illegible] ὁ ποσειδῶν καὶ ὁ ζεὺς [illegible] τῆς ἔριδος [illegible] τὸ πέρας τῆς ἔριδος καὶ [illegible] ἐπ' ἀμφοτέροις [illegible] [illegible] οὗτος ἀρίσταρχος [illegible] [illegible] ἔριδος [illegible] [illegible].

λάθρῃ δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν ἀνδρὶ ἐοικώς.
τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πτολέμοιο
πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν
ἄρρηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
ἔνθα μεσαιπόλιός περ ἐὼν Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς Τρώεσσι μετάλμενος ἐν φόβον ὦρσε.
πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα,
ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει.
ᾔτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
Κασσάνδρην ἀνάεδνον, ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο καὶ κατένευσε
δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ' ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε.
δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο φώνησέν τε·
Ὀθρυονεῦ, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις ὅσ' ὑπέστης
Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἥν.
καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν,
δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην
Ἄργεος ἐξαγαγόντες ὀπυιέμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν
Ἰλίου ἐκπέρσῃς εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν

μεσαιπόλιος· ἰδομενεύς· ὠμογέρων· ἰδομενεύς· γέρων· νέστωρ.

πέφνε γὰρ ὀθρυονῆα καβησόθεν· [illegible] [illegible] [illegible].

ᾔτεε δὲ πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην [illegible] [illegible] [illegible].

κασσάνδρην ἀνάεδνον· [illegible] [illegible] [illegible].

καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα· [illegible] [illegible].

χάλκεος ὃν φορέεσκε· [illegible] [illegible] θώρηξ.

ὀθρυονεῦ, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων· [illegible] [illegible] [illegible].

καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γε· [illegible] [illegible] [illegible].

ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα. συνώμεθα· ἀντὶ τοῦ συμφωνήσωμεν καὶ συνθήκας ποιησόμεθα. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

ἀμφὶ γάμῳ ἐπεὶ οὔτοι· ἕδνα ἐδίδοσαν οἱ μνηστῆρες. ἐεδνωταὶ δὲ ἐκδόται πενθεροί. οὗτοι γὰρ τὰ ἕδνα παρ' αὐτῶν μνηστήρων ἐνεδέχοντο:-

ἐπεὶ οὔτοι ἐεδνωταὶ κακοί εἰμεν· ὁ δὲ λόγος τῇ καὶ ποιητῇ οὐ τῷ πρέπει. τυραννικὸς δὲ προπεριοσσῶς ὁ λόγος πρὸς ἀρετὴν δὲ ἡμῖν τῇ προσῳδίᾳ ὅπως στρηματικὰ ὑπερδύονται φιλομάκεροι παραμηκύνανται ξύνεσθαι θέλομεν τοῦ Ἀτρείδου χειρὸς κεραυνοῦ. οὕτως οὖν καὶ τὸ ἑδνῶν τοῦ σχήματος παρὰ τὸ ἐεδνώσαιτο θύγατρα. περὶ τοῦ ἄντε καὶ κυρίως μὴ τῷ νασμῷ μὴ δίδομεν. βλωθρή· τινὲς ἀπερίων καὶ ἀρκάδας· οἱ δὲ ὑψηλὴν καὶ ποιοτοιώς. ἤτοι φλοιοναρὴ καταπαρμένης ἢ τραχεῖαν καταδεύουσαν· ἢ λίαν μακρὰν κατὰ τυρσηνοὺς ἢ σκληρὰν καὶ καρυατίων ἀκρὶ δ' ἀνατεῖ τεθεῖ τοῦ ταῖς δεόμεναι παρίστησι δένδρῳ ἐκκομισμένη· ἤτοι ὄρεσι καρποὶ ἀγρίων ὕδατα πεφυκὸς τανυφλοιοῦ μεταφορὰν φαν:-

τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες. δύο δὴ ἐποίει· οὐ γὰρ ἦν εἶτα τέκτονος οἷς φησὶ ὁ αἰνός· τί γὰρ πλέον σημαίνεται ἐκ τῆς συνθέσεως:-

ἠ ἀχερωὶς: ἡ λευκὴ παρὰ τὸ εἶναι τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ τὸν καταχθονίων κομισθῆναι αὐτὴν ὑπὸ Ἡρακλέους τεταμένην αὐτὴν ἐστὶ κεκρυμμένην τῇ νίκῃ:-

νεήκεσι. νεωστὶ ἀκονῶν ἠκονημέναις ἀγρώσθαι· ἔστι δὲ καὶ ἀλεξίων ὁ γὰρ ἀσκαλαφονίτου ὅσα γονάδι ὅπερ καὶ ἐχρῆν παραγαγὼν τὸ ἀκὴ ἢ συνθέσις· τὰ δὲ παρὰ τὰ εἰς ΗΣ λήγοντα θηλυκὰ καὶ συντιθέμενα καὶ εἰς ΗΣ περατούμενα ἐστι θηλυκά· τὸ τε ὀξύνεσθαι θέλει ὅταν ἔχῃ οὐδέτερον παρασχηματισμὸν καὶ τὴν γενικὴν εἰς ΟΣ περατουμένην ἀτυχὴς ἀτυχέος τυχὰς ἀρυτῆρος ἀρυπήρους ἀρυπ κείσ ὅτως οὖν ἐχρῆν τὸ προκείμενον μὴ μετ' ὀρθοῦ ἡ παράδοσις τὸ νεήκης καὶ ταναήκης καὶ ναρύνεσθαι κατὰ ἐγκλιδόμενον ἀμηκέ μανακήτης:-

βεβρυχώς: μεγάλα μυκώμενος καὶ συντείνοντος ὀδόντων ἢ διὰ κεν. μέγα μηκαλέτης ὁ γνώκης πάθος πρεπεὶ τὸν ὑπὸ θανάτοιο τὰ ἐκ φλασικοῦ τῶν ὀδόντων ἔχοντα

ἀκρατερ ... (margin)

ς (margin)

ἀμφὶ γάμοισι. ἐπεὶ οὔτοι ἐεδνωταὶ κακοί εἰμεν.

ὣς εἰπὼν ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην (margin: οὐ δ' ἀρίσταρχος ἕλκε· ἀρίσταρχος ἐπαμύντωρ)

ἥρως Ἰδομενεύς. τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ.

πεζὸς πρόσθ' ἵππων. τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων.

αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων. ὁ δὲ ἵετο θυμῷ

Ἰδομενῆα βαλεῖν. ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ

λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα. διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.

ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν. ἢ ἀχερωὶς.

ἠὲ πίτυς βλωθρή. τήν τ' οὔρεσι. τέκτονες ἄνδρες

ἐξέταμον πελέκεσι νεήκεσι. νήϊον εἶναι.

ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς.

βεβρυχώς. κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.

ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας. ἃς πάρος εἶχεν.

οὐδ' ὅ γ' ἐτόλμησεν δηΐων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας

ἂψ ἵππους στρέψαι. τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης

δουρὶ μέσον περόνησε τυχών. οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ

χάλκεος. ὃν φορέεσκε. μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν·

αὐτὰρ ὅ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου.

ἵππους δ' Ἀντίλοχος. μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς

ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς. (margin: ἀρίσταρχος ἐκ Τρώων· παρὰ τῷ μὲν)

Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος.

Ἀσίου ἀχνύμενος. καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ. (margin: ἐπαρεὶ ἢ προπασιον)

ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν. ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος

Ἰδομενεύς. κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι. πάντοσ' ἐΐσῃ

τὴν ἄρ' ὅ γε ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ

† τῇ ὑπὸ πᾶς ἐάλη· ὅτι τὸ πᾶς ἀντὶ τοῦ ὅλος· ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τὸ πᾶσα δ' αἴγρωτο πύλαι ἀντὶ τοῦ ὅλαι:—

εἰς ἀΐδός περ ἰόντα πυλάρταο: ὅτι τοῦ ἰσχυρῶς τὰς πύλας ἐφαρτῶντος ὅ ἐστιν ἁρμόζοντος· ἀμφότερα γὰρ πρὸς ἐκ λήψεως:—

δῆμος τὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν.
› τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος.
καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄϋσεν
ἔγχεος. οὐδ' ἅλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν.
ἀλλ' ἔβαλ' ἱππασίδην ὑψήνορα ποιμένα λαῶν.
ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων. εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο. μακρὸν ἀΰσας.
οὐ μὰν αὖτ' ἄτιτος κεῖτ' ἄσιος. ἀλλά ἕ φημι
› ἐς ἀΐδόσπερ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο
γηθήσειν κατὰ θυμόν. ἐπεί ῥά οἱ ὤπασα πομπόν. (συνοδοιπόρον)
ὣς ἔφατ', ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο.
ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν.
ἀλλ' οὐδ' ἀχνύμενός περ ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου.
› ἀλλὰ θέων περίβη. καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι.
ˣ νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντε.
ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα. ἵετο δ' αἰεί.
ἠέ τινα τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι.
› ἢ αὐτὸς δουπῆσαι. ἀμύνων λοιγὸν ἀχαιοῖς.
ἔνθ' αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
ἥρω' ἀλκάθοον. γαμβρὸς δ' ἦν ἀγχίσαο.
πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν ἱπποδάμειαν.
τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
ἐν μεγάρῳ. πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκασσε
κάλλεϊ. καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί. τοὔνεκα καί μιν

ἐν πλήρει ὁ ἀρίσταρχος κανόνεσσι:—

ὁ ζηνόδοτος ἢ ἀΐδ' ἀρίσταρχος.

ὁ ζηνόδοτος ἀρίσταρχος στενάχοντε. ὁ ζηνόδοτος ἐπὶ τοῦ νεκροῦ στενάχοντα· τέλειον γὰρ ἀλλ' ἐπὶ τῶν βασταζόντων.

ἀλλὰ θέων περίβη· πρὸς τὴν ἐξήγησιν τοῦ ὅς χρυσῆν ἀμφιβέβηκας· ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχεῖς κατὰ μεταφορὰν τῶν τετραπόδων:—

νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην· ὅτι ζηνόδοτος γράφει στενάχοντα ἑνικῶς:

ἢ αὐτὸς δουπῆσαι· ὅτι ἐκ παρέπομένου τὸ ἀπολέσθαι· οἱ γὰρ ἐν πολέμῳ πίπτοντες τὸν ψόφον ἀποτελοῦσι τοῖς ὅπλοις. ἡ δὲ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς γλωσσογράφους οὕτως ἐκδεξαμένους δεδουπότος ἀντὶ τοῦ τεθνηκότος:—

ἔνθ' αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν· τὸ ἑξῆς ἔνθ' αἰσυήταο υἱὸν ἥρωα ἀλκάθοον ὑπ' ἰδομενῆι ποσειδάων ἐδάμασσε· τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου· ἔστι δὲ πολὺ διάστημα τὸ ἑξῆς. εἰκότως οὖν εἴληφε τοῦ πράγματος τὴν ἀρχὴν σχεδὸν αὐταῖς φωναῖς· τὸ μὲν γὰρ τὸ ἀντὶ τοῦ ἄνω κειμένου ἔνθα παρείληπται· ἤτοι τὸ μάντις ὀνομα κατὰ ἀναφορὰν ἐπὶ τοῦ ἀλκάθου κεῖται· οὕτως οἶον διὸρ θωτὸν ὡς διαμένει:—

ᵇ μηκιστεὺς ἐχίοιο πάϊς καὶ δῖος ἀλάστωρ.

γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
τὸν τόθ᾽ ὑπ᾽ Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,
θέλξας ὄσσε φαεινά, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα·
οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ᾽, οὔτ᾽ ἀλέασθαι·
ἀλλ᾽ ὥς τε στήλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
ἀτρέμας ἑσταότα, στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
ἥρως Ἰδομενεύς· ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον·
δὴ τότε γ᾽ αὖον ἄϋσεν, ἐρεικόμενος περὶ δουρί.
δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ᾽ ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
ἥ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
ἔγχεος· ἔνθα δ᾽ ἔπειτ᾽ ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Ἰδομενεὺς δ᾽ ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Δηΐφοβ᾽, ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι; ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι οὕτω.
δαιμόνι᾽, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίον ἵστασ᾽ ἐμεῖο,
ὄφρα ἴδῃς οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ᾽ ἱκάνω·
ὃς πρῶτον Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον·
Μίνως δ᾽ αὖ τέκεθ᾽ υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
Δευκαλίων δ᾽ ἐμὲ τίκτε, πολέσσ᾽ ἄνδρεσσιν ἄνακτα
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ᾽ ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν
σοί τε κακὸν καὶ πατρὶ καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
Ὣς φάτο· Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων,
ἂψ ἀναχωρήσας, ἦ πειρήσαιτο καὶ οἶος.

Marginal glosses: τὸ σαφὲς τὴν θώρακα χιτῶνα χάλκεον. — σχιζόμενος. — ἀντὶ τοῦ ὁρμᾷ [illegible] πρὸς χωρῆσαι. — Ἀρίσταρχος ἀπείκω χωρὶς τοῦ ι. — ἐναντίον. — Ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ ι. — Ἀρίσταρχος ἤ τινα [illegible].

Scholia:

αὖον ἄϋσεν: τὸ αὖον δασυντέον· σημαίνει δὲ τὸ ξηρόν· δηλοῖ δὲ σημαίνει τὸ [illegible] κρουόμενον. οὐρίαχον: τὸν σαυρωτῆρα τοῦ δόρατος, τουτέστι τὸ ὄπισθεν μέρος, ὃ καὶ στύρακα καλοῦσιν.

πελέμιζεν: οὕτως διὰ τοῦ ζ Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης· ἄλλοι δὲ πελέμιξεν διὰ τοῦ ξ.

ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι τρεῖς ἑνὸς ἀντὶ πεφάσθαι: ἆρα ἄξιος καὶ δίκαιος δοκοῦμέν σοι αὐχεῖν τρεῖς ἀνθ᾽ ἑνὸς πεφονευκότες:—

Κρήτῃ ἐπίουρον: τοῦτο τριχῶς ἀναγνωστέον. Ζηνόδοτος γὰρ ὡς ἐπίκουρον ἐκδέχεται [illegible] καὶ φύλακα. καὶ Ἀρίσταρχος οὕτως ἐκδέχεται τὸν φύλακα. μέμφεται δὲ καὶ ὁ Διονύσιος τῆς ἀποδόσεως καὶ Τρύφων. Ἡρωδιανὸς δὲ προστίθησι [illegible] τρίτον· ὁ ἐπίουρος ἐπίσκοπος, [illegible] τὸν οὖρον τὸν φύλακα κατὰ [illegible]. τί γὰρ κεκώλυκε παρὰ τὸ ὁρᾶν εἶναι ἐπίορον καὶ ἐπίουρον τὸν ἐπορῶντα [illegible] καὶ [illegible] φυλάσσει [illegible] ὁμοίως [illegible] Βουκόλος ἀνήρ:—

Δευκαλίων δ᾽ ἐμὲ τίκτε· ὀρθοτονητέον [illegible] αὐτονομίαν· ἔστι γὰρ αὐτὸ διαφορά:—

ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων: ὅτι ἀντὶ τοῦ συνεργὸν λαβεῖν πρὸς τὸ [illegible] ἱκέμενον οὖρον πλησίστιον ἐσθλὸν ἑταῖρον:—

βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· Τροίας ἁλούσης, Αἰνείας ἀρχὴν [illegible] παρ' αὐτοῦ τὸν πρῶτον ἔφυγεν· [illegible] περὶ τὸν Ἄθω [illegible] σὺν τῷ πατρί. καὶ Ἀγχίσης μὲν πρὸ τοῦ [illegible] ὄρος πλησίον [illegible] ποταμοῦ τελευτᾷ. [illegible] αὐτὸν [illegible] ὁ [illegible] μὲν Ἀγχίσου λεγόμενος ἐν [illegible] καὶ [illegible] τὴν ἀπ' Αφροδίτης πόλιν ἔκτισε [illegible] Αἰνειάδα προσ[illegible] [illegible] στρατὸν [illegible] εἰς Ἰταλίαν καὶ κτίζει πόλιν [illegible] τὸ μετὰ [illegible] ἑκατέρους [illegible]:—

οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσι

ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι.
βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
ἑσταότ'. αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ·
οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν οὔ τι τίεσκε.
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεία Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴ πέρ τί σε κῆδος ἱκάνει.
ἀλλ' ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν· ὅς σε, πάρος γε
γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα.
τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐξενάριξεν.
ὣς φάτο. τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε.
βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς.
ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθώς.
ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ. φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθε.
ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
θήγει. ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.
ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς οὐδ' ὑπεχώρει.
Αἰνείαν ἐπιόντα· βοηθόον· αὖε δ' ἑταίρους.
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆά τε Δηΐπυρόν τε.
Μηριόνην τε καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς.
τοὺς ὅ γ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
δεῦτε φίλοι. καί μοι οἴῳ ἀμύνετε. δείδια δ' αἰνῶς
Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν. ὅς μοι ἔπεισιν.

τηλύγετον ὥς. τηλύγετος ὁ τηλοῦ τῆς ἡλικίας γεγονὼς τοῖς γονεῦσι μεθ' ὃν οὐκ ἄν τις γένοιτο· οἱ τοιοῦτοι δὲ ἄνανδροι ὡς ἂν παντὸς [illegible] ἀπολαύοντες τρυφῆς [illegible] ὑποτεμνόμενοι:—

ἀλλ' ἔμεν. ὁ δὲ ἀντιδιαστέλλεται τῷ φόβῳ τὸ ἔμενεν ἔξω [illegible] ὁ φόβος τῆς φυγῆς [illegible]:—

οἰοπόλῳ. ἤτοι ἐρήμῳ [illegible] οἷος [illegible] πολεῖται [illegible] ἐρήμῳ:—

ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ. [illegible] καὶ [illegible] ἀντὶ τοῦ ὑπὸ πυρὸς λάμπουσιν:—

ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς οὐδ' ὑπεχώρει:—

[illegible] τοῦ οὐδ' ὑπεχώρει [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible]:—

βοηθόον

+ τῷδ' ἐπὶ θυμῷ· ὅτι ἴσος ἂν ἀριστάρχου διὰ τοῦ π ἐπὶ θυμῷ. καὶ πάσας οὕτως εἶχον καὶ ἐν ὁδυσσείᾳ γράφων· οὕτω μὲν ὅσα ἦν τῷδ' ἐπὶ θυμῷ· Ζηνόδοτος δὲ ὁμηλικίην σὺν τῷ ν γράφει:

ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
εἰ γὰρ ὁμηλικίη γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ.
αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.
ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες.
πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες·
αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι.
δηΐφοβόν τε πάριν τ' ἐσορῶν καὶ ἀγήνορα δῖον.
οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
λαοὶ ἕποντ', ὡς εἴ τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν.
ὣς αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει.
ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
οἳ δ' ἀμφ' ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὁρμήθησαν
μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
σμερδαλέον κονάβιζε τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι ἔξοχον ἄλλων.
αἰνείας τε καὶ ἰδομενεὺς ἀτάλαντοι ἄρηϊ.
ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ·
αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν ἰδομενῆος.
ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
αἰχμὴ δ' αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
ᾤχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν·
ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην.
ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς

πιόμεν' ἐκ βοτάνης· ὅτι ἐκ κοινοῦ ἐστι μετὰ κτίλον· ὡς εἰ καὶ ἡ σύνταξις· ἐξ ἀρίστου παρέσπομαι αὐτῷ· τοῦ μετὰ τὸν ἄριστον:—
οἳ δ' ἀμφ' ἀλκαθόῳ· πρὸς τὸ αὐτοσχεδὸν· ὅτι ὡς σχεδίην καὶ σταδίην ἀγωνιούμενοι:—
αἰνείας δὲ πρῶτος· πρὸς τὸ σχῆμα· ὅτι ἐλλείπει ἡ πρόθεσις καὶ ὥσπερ ἡ λείπεται αὐτῇ τοῦ ὅπλοις τοῦ ἰδομενῆος· ἢ ὅτι πρὸ τῶν φανερῶν προσθεὶς αὐτὸν πλεῖστα καὶ μήποτε οὐκ ἔτι πρότερον καὶ εἶπεν:—

ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον· ὅτι οὐ καθολικῶς τοῦ θώρακος τόπος τὸ γύαλον ἀλλὰ κατὰ τὸ κοῖλον. καὶ γὰρ τὰ κοιλώματα ἄντρα γύαλα καλοῦσιν:—

ἐσπάσατ' οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο: οἱ μὲν τὸ πλῆρες ἐκδέχονται τὰ ἄλλα ἐσπάσατο συναμφότερα δέχεσθαι· τὰ ἄλλα ὥσπερ τεύχεα προείρηται δὲ περὶ τῶν τοιούτων παρὰ τῷ ποιητῇ συναμφοτέρων καὶ ὁ σωτάζων τὸ ἄρ' ἔτ' ἄλλα μόνον ἐκδέχεται καὶ ἄλλα :-

ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
ὤμοιιν ἀφελέσθαι. ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι
οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἑὸν βέλος. οὔτ' ἀλέασθαι.
τώ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο, νηλεὲς ἦμαρ.
τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
δηΐφοβος. δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί.
ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἅμαρτεν, ὁ δ' ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ
υἱὸν ἐνυαλίοιο. δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
ἔσχεν. ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος ἄρης
υἷος ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
ἧστο διὸς βουλῇσιν ἐελμένος. ἔνθά περ ἄλλοι
ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
οἱ δ' ἀμφ' ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὁρμήθησαν.
δηΐφοβος μὲν ἀπ' ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
ἥρπασε. μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος ἄρηϊ.
δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος. ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος αἰγυπιὸς ὥς.
ἐξ ἔρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος.

τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα. ὁ τρέσσαι φυγεῖν μετὰ δέους ἀλλ' οὐ τι ἁπλῶς φυγεῖν. τρέσσαι οὐκ ἔστι παρ' ὁμήρῳ ἀεὶ :-

οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο: οὐ δέον τὸ ἐπιμαθητικῶς ζητεῖν ταῦτα δὲ περὶ θεοῦ ὅπως ἄρης οὐκ ᾔδει περὶ τοῦ υἱοῦ ἐληλυθότος. παρὰ τῷ ποιητῇ οἱ θεοὶ ἀνθρωποπαθεῖς ... ἀνθρωποειδεῖς εἰσι ταύτῃ ἀθανασίᾳ μόνῃ διαφέροντες τῶν ἀνθρώπων τοῖς δ' ἄλλοις ἐν ἴσῃ πάθεσιν :-

βριήπυος. τὸ βριήπυος οὕτως ... μεγάλως ἠχῶν μεγαλόφωνος. ἔστι γενικὴ βριήπυος ... βριήπυος οὐ γὰρ ... ἀναπέμπεσθαι ... καὶ μάλιστα παρὰ τῷ ποιητῇ διὸ καὶ προπαροξύνεται αὐτὸ ἡ συνήθεια ταῦτα ὁ ἡρωδιανὸς ἐν τῷ καθόλου :—

ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· τὸν δὲ Πολίτης
αὐτοκασίγνητος περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας
ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
ἕστασαν ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα
τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός·
οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
ἔνθ' Αἰνέας Ἀφαρῆα Καλητορίδην ἐπορούσας
λαιμὸν τύψ' ἐπὶ οἷ τετραμμένον ὀξέϊ δουρί·
ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἐάφθη
καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα μεταστρεφθέντα δοκεύσας
οὔτασ' ἐπαΐξας, ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
ἥ τ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἱκάνει·
τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων
παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέϊ χαλκῷ
Ἀντιλόχου· περὶ γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηΐων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ

ἐπὶ οἷ τετραμμένον [illegible]

† ὥς τε σκῶλος πυρίκαυστος· σκῶλον τὸν σκόλοπα· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἀποξύνοντες τὰ ξύλα πυροῦσι καὶ [illegible] [illegible] χαλκῷ [illegible] αἰχμῆς· ἐπεὶ οὖν [illegible] δύναμιν [illegible] [illegible] σκῶλος πεπορωμένος [illegible]:—

σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσιν
ἤ τευ ἀκοντίσσαι, ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι.
ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
Ἀσιάδην, ὅ οἱ οὖτα μέσον σάκος ὀξέϊ χαλκῷ
ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν' ὥς τε σκῶλος πυρίκαυστος
ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·
ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ, ἔνθα μάλιστα
γίγνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν.
ἔνθά οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἑσπόμενος περὶ δουρὶ
ἤσπαιρ' ὡς ὅτε βοῦς τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
ὣς ὁ τυπεὶς ἤσπαιρε μίνυνθά περ, οὔ τι μάλα δήν,
ὄφρά οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Δηΐπυρον δ' Ἕλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηϊκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.
ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα χαμαὶ πέσε, καί τις Ἀχαιῶν
μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἀτρεΐδην δ' ἄχος εἷλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
ἦϊ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι
ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε.
τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήδην ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι

Θρηϊκίῳ μεγάλῳ· μόνοις γὰρ ἐν μαρναμένοις οἱ Θρᾷκες μεγίστοις ξίφεσι χρῶνται· [illegible] [illegible] [illegible] ἐπέφατο ὁ [illegible]· οἱ δὲ τὸ [illegible]:— τόξου πῆχυν· οἱ μὲν καταδέσεις τῶν νευρῶν, οἱ δὲ τὸ κέρας, οἱ δὲ τῷ πήχει τὸ τόξον εἷλκε:— τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήδην· [illegible] [illegible] πρὸς [illegible]:—

÷ Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος· ὅτι τὸ ἔπειτα ἐστὶν μετὰ ταῦτα πρὸς τὸ φοῖνιξ μὲν ἔπρωτιστα, αὐτὰρ ἔπειτ' ἀστεμφέως. οὐ κατὰ νῦν ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δή· ἁμαρτὸν ἐστιν μετὰ οἱ μὲν τί ἰσχυρὸν ἠθέλεν:— πτυόφιν: πτύον μὲν ἐστιν ἐν ᾧ τὰ ἠλοημένα γεννήματα ἀναμάσσουσι χωρίζοντες τοῦ ἀχύρου· ὁ δὲ τύπος παρήγορος. τὸ φι παραγωγή· ὁ ποιητὴς δὲ κατ' αὐτῶν κέχρηται πρόσθεν ἐστιν γενικῆς δοτικῆς αἰτιατικῆς· ἐστι δεξιόφιν· ἀντὶ ἐστι τὰ δεξιὰ ἐστιν ἐσχάρας. ποιόθεν· ὁ δὲ ὀστέοφι· παρῆχθαι· ἐστι γὰρ ἑτέρα. ἐστι δὲ κατὰ τὸ αἰτιατικὴ ὅμηρος ποιὸς οὐ τοσμαὶ σταδίος ... ἀλλ' ὅσον ἐπὶ γὰρ ὠνίαν:—

πτυόφιν τὶ μὲν τὰ μὲν σιδηρᾶ πτύα· τὰ δὲ ξύλινα καὶ τεσσάρων χειρῶν ἔχοντα, οἱ σιτολόγοι μεταλλάσσουσι θερινοὺς φασί. παρὰ δὲ ἄλλ... κοινὰ:— κύαμοι περιφερεῖς γὰρ ὄντες ἔδον τῶν πυλῶν ἀφαλλονται:—

— τὴν βάλεν ᾗ ῥ' ἔχε· οὐ τὴν ᾗ ῥ' εἶχε τόξον μετὰ τοῦ ῑ αἱ Ἀριστάρχου· ἐστὶ γὰρ καθ' ὃ μέρος κατεῖχε ὡς ἐστι τοῦ ᾗ ῥ' ἴαχε γυμνωθέντα· τινὲς δὲ ἄνευ τοῦ ῑ γράφοντες ἐπὶ ... ἔχοντος τὸ λαβὴ ἢ τὸ κατεῖχεσαν τὸ τόξον χεῖρα:—

ἵετ' ἀκοντίσσαι· ὃ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ

θώρηκος γύαλον· ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός. (ἀπεκρούετο)

ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν

θρῴσκωσιν κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι

πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ, καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ.

ὣς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο

πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς ἑκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.

Ἀτρείδης δ' ἄρα χεῖρα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος

τὴν βάλεν ᾗ ῥ' ἔχε τόξον ἐΰξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ

ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος·

ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.

χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος.

καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ.

αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν, ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ

σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.

Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο

ἤϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε.

σοὶ Μενέλαε δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·

οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες.

Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε· παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·

Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο

οὔτασεν· οὐδὲ διαπρὸ διήλασε χαλκὸν ἔγχος.

ἔσχεθε γὰρ σάκος εὐρύ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ

ἔγχος· ὃ δὲ φρεσὶν ᾗσι χάρη καὶ ἐέλπετο νίκην.

÷ Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον

ἆλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὃ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν

(margin glosses: οὐ τὴν ᾗ ῥ' ἔχε καθ' ὃ μέρος κατεῖχε· — ἀριστεροῦ τρεφεῖ ... ἐυτρεφεῖ· — τὸ ἔγχος· — ἐφέρετο ... — ζητῶν ... ἤλπιζε νίκην)

÷ Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος· ⊙ Ζηνόδοτος γράφει χέρσιν μάχαιραν· ἀγνοεῖ δὲ ὅτι ὁ Ὅμηρος τὴν παραξιφίδα μάχαιραν καλεῖ, τὸ δὲ ... ξίφος:—

ἀξίνην εὔχαλκον ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ
μακρῷ ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο·
ἤτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα μέτωπον
ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα· τὼ δέ οἱ ὄσσε
πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων
τεύχεά τ' ἐξενάριξε καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
λείψετέ θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων
Τρῶες ὑπερφίαλοι δεινῆς ἀκόρητοι ἀϋτῆς·
ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
ἣν ἐμὲ λωβήσασθε κακαὶ κύνες· οὐδέ τι θυμῷ
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείσατε μῆνιν
ξεινίου, ὅς τέ ποτ' ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν·
οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
μάψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
ἀλλά ποθι σχήσεσθε καὶ ἐσσύμενοί περ Ἄρηος·
Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσι
Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιΐου πολέμοιο·
πάντων μὲν κόρος ἐστί, καὶ ὕπνου καὶ φιλότητος.

οὐκ Ἀρίσταρχος ἀφίκοντο, Ἀριστοφάνης ἀφίκεσθ᾽:

[illegible]

[illegible]

χαμαὶ πέσον· οὐ τοὺς πόδας αὐτοῦ ἀλλὰ χαμαὶ διὰ τοῦ ὀστέου τὰ ὄμματα ἐκχεθέντα καταβαίνοντα:–

ἄλλης μὲν λώβης τε· τοῖς ἀθρόοις ὑμῖν πεπραγμένοις ἄλλοις μὲν οὐ δεῖν ἐν δὲ τῶν αἰσχρῶν:–

ἣν ἐμὲ λωβήσασθε· πρὸς τὴν γυναῖκα ἣν ἀπατήσαντες ἐπ᾽ αὐτῇ Ἑλένῃ καὶ ἐμὲ ἐλωβήσασθε::

ἡ μὲν συνήθεια πάντα συνάπτει τὸ κύνας, διὰ τὸ δὲ καὶ αὐτὸ ἄρρεν μόνον τὸ καὶ ζῷον κύνας· καὶ μᾶλλον δὲ τὸν χαλεπὸν ἐμφαίνει

ξεινίου ὅς τέ ποτ᾽ ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν:

[illegible]

οἵ μευ κουριδίην: πρὸς τὴν κουριδίαν ὡς ἐκ παρθενίας αὐτῷ συζευχθεῖσαν καὶ ὅτι τὰ περὶ τῆς θησέως ἁρπαγῆς:–

μάψ οἴχεσθ᾽ ἀνάγοντες ἐπεὶ παρ᾽ ἑαυτοῖς· Ζηνόδοτος γράφει μάψ οἴχεσθ᾽ ἄγοντες· καὶ τὸ δὲ νῦν κομισθῆναι ἐπὶ πολλῶν γενομένων καὶ ἡ γραφὴ καὶ ἀμφότερον κατὰ τὸν εἰς πλοῖον ποιμένος ἀναγωγῆς:–

φιλέεσθε παρ᾽ αὐτῇ· διχῶς ἀρετὰς χειζὸν διὰ τοῦ ε:–

πῦρ ὀλοὸν βαλέειν κτεῖναι δ᾽ ἥρωας Ἀχαιούς· σαφῶς πάντας τοὺς Ἕλληνας ἥρωας καλεῖ, ἐπεὶ καὶ γέροντα μόνον τοῖς καὶ πλείους ἥρωας ἐξ ἀρχῆς ἀφομοιοῦντι

τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι ἢ πολέμου. Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν· ὁ νοῦς· πάσης φησὶ τῆς τέρψεως κορέννυται [illegible] τοῦ πολέμου, οἱ δὲ Τρῶες οὐχ οὕτως:–

μολπῆς τε γλυκερῆς καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο·
τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι
ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
ὣς εἰπὼν τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
συλήσας ἑτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων.
αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
Ἁρπαλίων· ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίζων
ἐς Τροίην· οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
ὅς ῥα τότ' Ἀτρείδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
ἐγγύθεν· οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
πάντοσε παπταίνων, μή τις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἵει χαλκήρε' ὀϊστόν.
καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστὸς
ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν·
ἑζόμενος δὲ κατ' αὖθι· φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων
θυμὸν ἀποπνείων· ὥς τε σκώληξ ἐπὶ γαίῃ
κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε· δεῦε δὲ γαῖαν.
τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες, ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων·
ποινὴ δ' οὔ τις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνηῶτος·
τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι·

(margin) πρὸ τῶν περὶ τῶν [illegible] καλουμένων [illegible]:–

(margin) τὸ πρῶτον [illegible] καὶ τὴν χρόα [illegible]:–

(margin) κατακύστιν

(margin) βραχείας ταλαιπώρου [illegible] πρὸς τὸ σαφές

(margin) ὁ βασιλεὺς [illegible]

(margin) τῶν παρόντων

ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες· ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸν δίφρον [illegible]:– ἀχνύμενοι μετὰ δέ σφι· ποινὴ δ' οὔ τις παιδὸς [illegible] ἀμφὶ [illegible] ἐς Τροίην [illegible] πατρὶ φίλῳ ἕπετο [illegible] οὐδ' αὖτις ἀφίκετο [illegible] ζητεῖται πῶς [illegible] ὑπὸ Μενελάου ὁ Πυλαιμένης [illegible] ποινὴ δ' οὔ τις παιδὸς [illegible] μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων [illegible]:–

Ἦν δέ τις Εὐχήνωρ Πολυΐδου μάντιος υἱός. [illegible]

τοῦ δ' ὅ γε χωόμενος, προΐει χαλκήρε' ὀϊστόν.
ἦν δέ τις Εὐχήνωρ Πολυΐδου μάντιος υἱός.
ἀφνειός τ' ἀγαθός τε. Κορινθόθι οἰκία ναίων.
ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν ἐπὶ νηὸς ἔβαινε.
πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος.
νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι. οἷς ἐν μεγάροισιν.
ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
τῶ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θοιὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν.
νοῦσόν τε στυγερήν. ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ.
τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος. ὦκα δὲ θυμὸς
ᾤχετ' ἀπὸ μελέων. στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
ὣς οἳ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διῒ φίλος. οὐδέ τι ᾔδη
ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
λαοὶ ὑπ' Ἀργείων. τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
ἔπλετο. τοῖος γὰρ γαιήοχος ἐννοσίγαιος
ὄτρυν' Ἀργείους. πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν.
ἀλλ' ἔχεν ᾗ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο.
ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων.
ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε, νέες καὶ Πρωτεσιλάου
θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι, αὐτὰρ ὕπερθε
τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον. ἔνθα μάλιστα
ζαχρηεῖς γίγνοντο μάχῃ αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες.
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοί.

Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διῒ φίλος. [illegible]
Ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες· ὅτι [illegible] πλησίον [illegible] Πρωτεσιλάου [illegible]

τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον: [illegible]
Ἰάονες. οἱ [illegible] Ζαχρηεῖς. [illegible]

σπουδῆ ἐπαΐσσοντα: ὁ [illegible] ἀντὶ τοῦ [illegible]
Φυλείδης τε Μέγης: ὁ [illegible] ὅτι Μέγης Φυλέως [illegible]
πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε: Φθίων [illegible]

σπουδῆι ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον. οὐδὲ δύναντο
ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἕκτορα δῖον·
οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο
Φείδας τε Στιχίος τε, Βίας τ' ἐΰς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλείδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε.
πρὸ Φθίων δὲ Μέδων τε, μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
ἤτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
ἔσκε Μέδων· Αἴαντος ἀδελφεός. αὐτὰρ ἔναιεν
ἐν Φυλάκηι, γαίης ἀπὸ πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
αὐτὰρ ὁ Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο.
οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς
ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου οὐδ' ἠβαιόν,
ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον.
ἶσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον. ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς·
τὼ μέν τε ζυγὸν οἶον ἐΰξοον ἀμφὶς ἐέργει
ἱεμένω κατὰ ὦλκα. τέμει δέ τε τέλσον ἀρούρης.
ὣς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἕστασαν ἀλλήλοιιν.
ἀλλ' ἤτοι Τελαμωνιάδηι πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
λαοὶ ἕποντ' ἕταροι, οἵ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο
ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γούναθ' ἵκοιτο.

ἱεμένω κατὰ ὦλκα: ὁ. ἀντὶ τοῦ ἱεμένους [illegible]
τέμει δέ τε τέλσον ἀρούρης· τέλσον [illegible]

† οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι: ὁ Ζηνόδοτος γράφει ἄλλου κ' Ἰλιάδῃ, ὁ δὲ Ὅμηρος τῷ Ὀϊλῆος Ἰλιάδῃ:

οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ.
οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας.
οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα·
ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρεφεῖ οἰὸς ἀώτῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο πεποιθότες. οἷσιν ἔπειτα
ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας·
δή ῥα τόθ', οἱ μὲν πρόσθε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι
μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ.
οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον· οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο. συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί·
ἔνθά κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
Ἕκτορ. ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι·
οὕνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα.
τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων.
ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι.
ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα.
ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
ἐσθλόν. τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι.
καί τε πολέας ἐσάωσε, μάλιστα δὲ καὐτὸς ἀνέγνω·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηε.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν.

† οὕνεκά τοι περὶ δῶκε. τὸ περὶ ἀντὶ τοῦ περισσῶς· τὸ δὲ δῶκε προπερισπαστέον: καί τε πολέας ἐσάωσε, περισπαστέον τὸ πολέας ὁμοίως τῷ πλεῖς ὁ Ζηνόδοτος· τοῦτο δὲ ἔφη καὶ τινὲς... ἐσάωσε... οἷς μάχεται καὶ... κατ' ἐξοχήν... ἑαυτόν:—

πάντῃ γάρ σε περὶ στέφανος. ὁ στέφανος ἡ ἐρωϊκὸν πρόσωπον ὀνομάζει διὰ τὸ περιέχειν αὐτόν. οὐ γὰρ οἱ τῆς ... οὐδ' οἱ ... οὐδ' οἱ ἐπὶ τῶν ... ἐτίθοντο ... κατὰ τὴν ἐμπροσθίαν στεφάνης ... ἔρχεται:—

ἐν ἄλλῳ ... ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν. ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν.

οἱ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
παυρότεροι πλεόνεσσι κεδασθέντες κατὰ νῆας.
ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους.
ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν.
ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν
αἴ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος. ἤ κεν ἔπειτα
πὰρ νηῶν ἔλθωμεν ἀπήμονες. ἦ γὰρ ἔγωγε
> δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποτίσωνται Ἀχαιοὶ
χρεῖος. ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἆτος πολέμοιο
μίμνει. ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
ὣς φάτο Πουλυδάμας. ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων.
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πουλυδάμα. σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους.
αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι. καὶ ἀντιόω πολέμοιο.
αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις. ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω·
> ἦ ῥα καὶ ὁρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικώς.
κεκληγώς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων.
οἱ δ' ἐς Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
πάντες ἐπεσσεύοντ'. ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.
αὐτὰρ ὁ Δηΐφοβόν τε βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος.
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα. καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν
φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος. εἴ που ἐφεύροι·
> τοὺς δ' εὗρ'. οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας οὐδ' ἀπολέθρους.
ἀλλ' οἱ μὲν δὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν.
χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.

ὁ ἄριστος ἢ τοὺς ἀρίστους ὡς πρὸς τὸ οὐκέτι ἀρι[illegible]

δείδω μὴ τὸ χθιζόν· ὅτι μεταφορικῶς χθιζὸν χρεῖος· τὰ ἴσα σταθμοὶ ἀποκαταστήσωσι τοῦ χθὲς μὴ ἡμεῖς ἐβλάψαμεν χθὲς νικῶντες, σήμερον ἀγοράζωσιν· ἄλλως μή πως τὴν χθεσινὴν ἧτταν ἀποδώσωσιν ἡμῖν, οἱ Ἕλληνες ὡς ἀπὸ σταθμοῦ δεδωκότες, μεταφορὰ νομισμάτων ὑπαρχόντων. σταθμοὶ [illegible] ἀρχαῖοι χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ τὰ παραπλήσια:—
Ἦ ῥα καὶ ὡρμήθη ὄρεϊ νιφόεντι: ὅτι νιφόεντα τὰ ὄρη καὶ ὁ Ὄλυμπος· τοιγαροῦν ὄρος νιφόεις γὰρ λέγεται:—
καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱόν· Ὕρτακος [illegible] πρὸ [illegible] ἔχοντα προπαροξύνεται. [illegible] οὕτως καὶ Ὕρτακος:—

[illegible]

τοὺς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν: ὅτι [illegible] ἐστι τὸ ἕτερον καὶ τὸ ἀνακόλουθον· οὐ πάμπαν μὲν γὰρ ἀπήμονας οἱ τραυματίαι, οὐκ ἀπόλεθροι δὲ οἱ [illegible]:—

> αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε

† Βεβλημένοι οὐτάμενοί τε· ἀντὶ τοῦ οἱ μὲν ἀπὸ μακροῦ βεβλημένοι δόρασι καὶ ἰοῖς· οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐγγύς τετρωμένοι ξίφει ἤ τινι τοιούτῳ :– κατ' ἄκρης: ἕως τοῦ ἄκρου πλῆθος· τινὲς δὲ κατὰ μονοσυλλάβως, ἔστι καὶ κρῆθεν φησίν :– ποῦ τοι Δηΐφοβός τε, ἢ ἐπικῶς ὅπου ἐστὶ ταῦτα· οὐ γὰρ παρῆν ἐκεῖ, ἀλλ' εἶχε χώραν κυριωτάτην. ἔστι καὶ τὸ ὅλον διὰ μέσου πρὸς Ἀλέξανδρον :–

οἱ δ' ἐν τείχεσ' ἔσαν βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης
δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο
θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτά·
ποῦ τοι Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος·
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός·
ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς· νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος·
τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι·
ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
μέλλω· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·
ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων·
ἐκ τοῦ δ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκταθεν οὓς σὺ μεταλλᾷς·
οἴω Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος
οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν·
ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων·
νῦν δ' ἄρχ' ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τί φημι
ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι·
πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι, καὶ ἐσσύμενον, πολεμίζειν·
ὣς εἰπὼν, παρέπεισεν (ἔπεισε) ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως·

† οἴχεσθον μακροῖσι τετυμμένω· ὁ σολοικισμὸς τὸ τοῖς ἑτέροις σημαινομένοις ἀμφοτέρων ἐγχέων· οὐ γὰρ ἀμφότεροι ἐτρώθησαν, ἀλλ' ὁ μὲν Ἕλενος ἐτρώθη, ὁ δὲ Δηΐφοβος ἐπλήγη :– πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν· τὸ ἐξ ἴσου καὶ πολεμίζειν τὸ δὲ ἐσσύμενον διαμένον οὐ τοσοῦτον διορθωτέον ἐπὶ ἀμφοῖν ἐκατέρωθεν :–

† Φάλκην Ὀρθαῖόν τε. Ὀρθαῖον ὁ Σάλκαιον ἔοικε φησί, τὰ δὲ αὐτοῦ ... τρισύλλαβα ... πρὸ τοῦ ... προπερισπᾶσθαι ... χρόνιος ... Ὀρθαῖος ... Ὀρθαῖόν τε ... προπερισπωμένως ... διαφορά ... ἔστι τοῦ ὀνόματος κεβριόνης ἐστιν:—

Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης: ὁ ἀμοιβοὶ οἱ διαδεξάμενοι τοὺς ἔμπροσθεν παραγενομένους ... ἢ τοι οἱ ἐξ ἀμοιβῆς καὶ ἐν ἀλλαγῇ παραγενόμενοι συμμαχῆσαι τοῖς Τρωσίν ... Φρυγῶν ... οἱ ἀμοιβοί ... τὸ πλῆθος ... ἔφοδος:—

βὰν δ' ἴμεν ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν.
ἀμφί τε κεβριόνην καὶ ἀμύμονα πουλυδάμαντα.
φάλκην. ὀρθαῖόν τε. καὶ ἀντίθεον πολυφήτην.
πάλμυν τ'. ἀσκάνιόν τε. μόρυν θ' υἷ' ἱπποτίωνος.
οἵ ῥ' ἐξ ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
ἠοῖ τῇ προτέρῃ. τότε δὲ ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
οἳ δ' ἴσαν. ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ.
ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς διὸς εἶσι πέδον δέ.
θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται. ἐν δέ τε πολλὰ
κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
κυρτὰ. φαληριόωντα. πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.
ὣς τρῶες. πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες. αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι.
χαλκῷ μαρμαίροντες. ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.
ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο βροτολοιγῷ ἶσος ἄρηϊ
πριαμίδης. πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην.
ῥινοῖσιν πυκινήν. πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός.
ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.
πάντῃ δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων
εἴ πώς οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι
ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀχαιῶν.
αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο μακρὰ βιβάσθων.
δαιμόνιε. σχεδὸν ἐλθέ. τί ἢ δειδίσσεαι αὔτως
ἀργείους. οὔ τοί τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν.
ἀλλὰ διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν ἀχαιοί.
ἦ θήν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν

[margin:] G5

[margin:] ἐπὶ τοῦ ἐν θεσπεσίῳ ὁμάδῳ

[margin:] κυρτὰ φαληριόωντα: διὰ τὸ ... φαληριόωντα καὶ ἀφρῷ ... πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα: ὅμοιος τοῖς ...

[margin:] ἀρπάζοντες ἀλλάσσοντες

[interlinear, over βιβάσθων:] διαβαίνων

† ἀλλ' οὐ σύγχει θυμόν: ὁ ... ὑποτάσσεται ... πολλοί ... δηλοῦται ... μακρὰ βιβάσθων: τυραννίων περισπᾷ ... χαρακτὴρ ... εἰ ... ἀπὸ ... βιβάσθων ... ὀνόματος ... βιβάσθων ... οὕτως καὶ ... βιβάσθων. παραιτητέον δὲ καὶ ... ἀόριστον:—

νῆας· ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
ἦ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμὴ
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε.
σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
ἀρήσῃ Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
θάσσονας ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
> οἵ σε πόλινδ' οἴσουσι κονίοντες πεδίοιο.
ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις
αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν
θάρσυνος οἰωνῷ. ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Αἶαν ἁμαρτοεπὲς, βουγάϊε, ποῖον ἔειπες·
αἲ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο
εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων.
ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι
πᾶσι μάλ'. ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἴ κε ταλάσσῃς
μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρόν· ὅ τοι χρόα λειριόεντα
δάψει. ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο. τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον. οὐδ' ἐλάθοντο
ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους.
ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς.

Αἶαν ἁμαρτοεπὲς βουγάϊε· Ζηνόδοτος κουγάϊε διὰ τοῦ κ. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ β· τὸ γὰρ ἐπεὶ γαίων ὅσ' ἐστὶ τὸ πλεονασμὸν ποιητὴς λέγει. βουγάϊε· τῇ βοῒ μὲν ἐργαζόμενα καὶ διὰ τὸ δυσκίνητον καὶ μὴ δεομένων ὅσα Ἀχιλλεὺς καὶ μέγα τοῦ σώματος. ἢ ἐστὶ τῇ ὄψει διὰ γαίων ὁ ἐστι γαυριῶν. οἱ δὲ κουγάϊε ὅ ἐστι φθοίκουμι καὶ δεσδέρησιν ὁ ... λιῶται καὶ σαρκοῖτο ... οντας τὸ γάλα μηδὲν δὲ ... οντας κουγαίους καλοῦσιν.

Ν

παράκειται τὰ Ἀριστονίκου σημεῖα καὶ τὰ Διδύμου περὶ τῆς Ἀριστάρχου διορθώσεως. τινὰ δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰλιακῆς προσῳδίας Ἡρωδιανοῦ καὶ ἐκ τῶν Νικάνορος περὶ στιγμῆς.

EPIC POEM

.ORG

DIGITAL CLASSICS

The digital bookmark of each PDF page identifies the first and last line number and folio page number. Please forward any corrections to editor@seahandpress.com.